

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: DANMARK

Citation: Claussen, Sophus: "DANMARK", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen07val-shoot-workid58201.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler

DANMARK

I

Med en evig Uberørtheds Gaade -
Land af Solens Gunst og Havets Naade!

Med en evig nyopvaagnet Smilen
skiftevis hos begge tryk i Hvilen.

Natomtumlet, fin af Morgenrødme
med en evig Uberørtheds Sødme -

Med en evig ung Forventnings Ynde
delende med Sol og Hav sit Hynde.

Med en evig Drømmelykkes Gløden
begges Hustru, jordisk øm til Døden.

Hed af Solfald, frisk af Havets Stigen
med en evig Uberørtheds Higen -

Med et Skær af Glemsel om sit Hoved
mild som den, der evig var trolovet -.

II

Mellem dine Rullestene
Havet tusindaarigt raller,
og i dine dybe Skove
fra Aartusind Løvet falder.
Danmark har en evig Ungdom
Ælde-herligt, uden Alder.

36

Hvad ej andre Sprog kan sige,
siger disse Sprog fra Norden,
lette, men bevæget-rige
med en Trolddom, dybt fra Jorden.

Derfor er den unge ferske
Kraft saa dunet-veg og stille:
for i Manddomstid at huske,
hvad i Tusind Aar vi vilde.

Derfor er vort Sprog det bedste
mellem alle Sprog, som findes,
lige villigt til at fæste
det, som fødes, det, som mindes.

Med lidt Løvetand paa Læben,
fine Fnug fra Somrens Flyven,

og med Hjertets høje Banken
uden Tvivl og uden Lyven.